

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia

EMTA sinfonieta

Dirigent Toomas Vavilov

Kavas

EMTA heliloomingu üliõpilaste uudislooming

27.04.2025 — 17.00

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia suur saal

Xu Dong

„Erosion“ (2025, esiettekanne)

I

II

Astra Irene Susi

„Wave toward an eclipse“ (2025, esiettekanne)

Abel Delgado Vallejo

„Walk through an imaginary forest“ (2025, esiettekanne)

Igor Jaćimović

„Adriatic Fairytale“ (2025, esiettekanne)

Vaheaeg

Merilyn Jaeski

„Klaashelbed vaikuse äärel“ (2025, esiettekanne)

Erik Rauk

„Antifoon“ (sinfoniett nr 2) (2025, esiettekanne)

Jimena Cabrera Álvarez

„Spiritualis“ (2025, esiettekanne)

I „incorporeous“

II „corporeous“

Brenda Pärtel

„Koidupuna“ (2025, esiettekanne)

EMTA sinfonietta

Dirigent Toomas **Toomas Vavilov**

Xu Dong on lapsepõlvest saadik kirklikult muusikat õppinud. 2015. aasta juulis osales ta Pekingi rahvusvahelises kompositsiooni õpitoas, kus süvenes nii ida kui ka lääne instrumentide mängutehnikatesse ning kaasaegsetesse heliloomingu meetoditesse. Praegu õpib ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia magistriõppes kompositsiooni prof Helena Tulve juhendamisel.

„Erosion“ on looduse lakkamatu muutumise heliline uurimus. Vesi uuristab maapinda, eemaldades selle pinnakihi ja kujundades keskkonda ümber lõputus hävingu ja uuenemise tsükli. Alates ilmastiku vaevukuuldavatest sosinatest kuni lainete ja üleujutuste tormilise jõuni haarab see teos erosiooni õrna järjekindluse ja tohutu jõu vahelise pingevälja. Inspireerituna nii loodusjõududest kui ka inimtegevuse mõjust – metsade hävitamisest, ülekarjatamisest ja kliimamuutustest peegeldab see heliteos maastike aeglast degradeerumist, ebastabiilsuse dissonantsi ja pöördumatu muutuse kummituslikku ilu. Erosioon kutsub kuulajaid maailma, kus heli kulutab vaikust, jättes endast maha areneva Maa kaja. Teos koosneb kahest osast, mis kujutavad erosiooni erinevaid vorme. (Xu Dong)

Astra Irene Susi on Tallinnas tegutsev lavastaja, helilooja ja näitleja. Ta on lõpetanud Tallinna Muusikakeskkooli (2017) heliloomingu ja klaveri erialal ning omandanud bakalaureusekraadi heliloomingu ja näitekunsti Lavakunstikooli 31. lennus Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias.

Oma praktikas on Susi püüdnud leida ühenduslülisid lavakunsti ja nüüdismuusika vahel, tuues lavale performatiivseid heliteoseid ja muusikateatri etendusi. Susi on olnud aastaid tegev kaasaegse klassikalise muusika väljal, tema teoste ettekanded on toimunud tunnustatud kontserdimajades Tallinnas ja Berliinis (EMTA *black box*, HFM studiosaal, Estonia kontserdisaal, Haus der Statistik). Ta on praeguseks osalenud mitmetes erinevates lavastuses näitlejana ning andnud erinevates teatrites etendusi. Samuti lõi Susi 2021. aastal Edoardo Micheliga muusikateatri lavastuse „Terra Nullius“, mis kanti ette Berliinis ning 2024. aastal lõi ta oma esimese muusikateatri lavastuse „Vankumatu“, mis etendus EMTA *black box*-is.

Susi looming uurib heliteose potentsiaali vaataja kõnetamiseks emotsionaalsete mõjutuste ja tundemaastike loomise läbi.

Hetkel töötab ta Pärnus Endla teatris näitleja ja lavastajana ning õpib EMTA magistrantuuris heliloomingut.

„Wave toward an eclipse” on valguse murdumine helis, häälestus kuhugi, kuhu tavalised skaalad üksi ei ulatu. See on võnkumine, kihtide kerge nihkumine üksteise vastu – justkui hää, mis vaevu püsib oma piirjoontes, kuid ei lagune.

See muusika hingab pinges. Helide vahel on habras tasakaal, viibe ja vaikus, mis libiseb valguse ja varju vahepealsesse tsooni. Kui varem oli kõikumine mäng, siis nüüd on see peaaegu paratamatus – nagu kuu ja selle vari, mida ei saa peatada, ainult tajuda.

See on teos, mis ei seleta – sosin, mis liigub läbi tajutava hämaruse, mille sees on juba valgus. (Astra Irene Susi)

Abel Delgado Vallejo (2005, Granada, Hispaania) on kompositsiooni ja klaveri eriala üliõpilane. 2021. aastal pälvis ta Ángel Barriose konservatooriumis parima õpitulemusega gümnaasiumiõpilase auhinna ja astus bakalaureuse-õppesse 16-aastaselt, olles sisseastumiseksamil saavutanud kõrgeima hinde Andalusias. Pianistina on ta teinud koostööd Alhambra linna noorteorkestriga ning baritonina ansambliga noortekooriga Coro Nubah. Ta võitis teise koha VI EPTA Hispaania klaverikonkursil ning esines Madridi Romantismi muuseumis. Heliloojana on ta kirjutanud peamiselt instrumentaalmuusikat ja muusikat lühifilmidele, millest kaks esilinastusid 2024. aastal Granadas Lorca auhindade jagamisel.

Helilooja eesmärk teosega **„Walk through an imaginary forest”** on muusikalises vormis tabada mõtete voogu, mis tekivad meie peas, kui kõnnime rutiinselt tööle, koju, läbi võõra linna või metsa. Igaüks meist seostab muusikalist materjali – võib-olla alateadlikult – omaenda mõtete, murede, fantaaside ja illusioonidega. See on kutse kuulata avatult ja lasta muusikal – meie mõtetel, meie endil – vabalt voolata, astuda sisse ühte kujuteldavasse metsa. (Abel Delgado Vallejo)

Helilooja **Igor Jaćimović** unistab kaasaegse helikunsti valdkonnas sellise tähtsuse saavutamisest, et keegi teine kirjutaks tulevikus tema biograafiad. Senikaua on ta aga rahul Helena Tulve käe all õppimisega Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias.

„Adriatic Fairytale“ on pühendatud helilooja emale, Jadrankale (nimi tuleneb Aadria merest), kellest on teos ka inspireeritud. Helilooja sõnul ei andnud ema talle mitte ainult ainulaadset dalmaatsiakoeralikku kangekaelsust ja elurõõmu, vaid oli olemas ka siis, kui keegi teine ei olnud ja uskus ka neil aegadel, kui polnud enam midagi uskuda. Ema, kogu maailm näeb sind ja teab kõigest sellest, mida sa oled teinud.

Merilyn Jaeski (1998) alustas muusikahariduse omandamist klaveritundidega 4-aastaselt Belgias. Eestisse naastes jätkas ta Vanalinna Hariduskolleeegiumi Muusikakoolis klaveriõpinguid Ingrid Vooglaidi juures ja lõpetas kooli 2018. aastal. Aastatel 2010–2012 viis elu ta Hollandisse, kus Jaeski õppis AFNORTHi Rahvusvahelises Koolis ja jätkas klaveriõpingutega eraõpetaja Ina Jageri juhendamisel.

Merilyn Jaeski lõpetas 2021. aastal Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia muusikateaduse erialal. Aastatel 2019–2022 õppis ta kompositsiooni Georg Otsa nimelises Tallinna Muusikakoolis Tatjana Kozlova-Johannese juures ning jätkab praegu heliloomingu õpinguid Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias Helena Tulve juhendamisel.

Sinfonietta **„Klaashelbed vaikuse äärel“** on heliline rännak eksoplaneedile HD 189733b, kus klaasosakesed langevad justkui vihm. See jutustab loo paigast, mis on ühtaegu kõhedust tekitav kui ka kaunis. Selles maailmas valitseb igavene torm. Teoses võib samuti kuulda kaugeid signaale, mis ilmuvad ja siis jälle kaovad. Aja jooksul lahustub helimaastik tundmatusse. „Klaashelbed vaikuse äärel“ on meditatsioon haprusest ja kosmilisest ilust. See viib kuulaja maavälise tormi lävele. (Merilyn Jaeski)

Erik Rauk (2003) alustas muusikaõpinguid 7-aastaselt Rae Huvialakoolis viiuli erialal. Esimesed meloodiate kirjapanemise katsetused algasid aasta hiljem, kui tekkis kirk improviseerimise vastu. Huvi muusika vastu suurenes ning muusikakooli viiuli- ja solfedžoõpetaja soovitas tal minna Tallinna Muusikakeskkooli sisseastumiskatsete konsultatsiooni, kus Erik tutvus oma pikaajalise viiuliõpetaja Niina Murdveega, kellest sai üks kõige olulisemaid inimesi Eriku muusikalisel teekonnal. Tallinna Muusikakeskkoolis muutus muusika eluviisiks – pilli harjutamine, erialatunnid, komponeerimise katsed ja muusikateooria õppimine. Kokkupuude Viini II koolkonna heliloojate loominguga mõjutas teda kõige rohkem. Nii algasid katsetused dodekafoonia, serialismi ja modernse polüfooniaga. Erik on osa võtnud mitmest EHL-i Noore helilooja konkursist, kus on saavutanud nii III, II kui ka I koha. Ta on pälvinud ka Tartu Ülikooli SA Eesti kõrgema muusikahariduse edendamise stipendiumi. Hetkel õpib Erik Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof René Eespere kompositsiooniklassis.

„Antifoon“ (sinfoniett nr 2) on katsetus integreerida keerulisi kõlavärve ja traditsioonilisi harmooniastruktuure. See teos on kirjutatud kasutades vaba atonaalsust, mille raskuspunkt on a- ja c-nootidel. Teos käsitleb erinevaid harmoonilisi fakteure ja ülemheli ridu, et jutustada lugu läbi helide. Sinfonietis on mitu episoodi, mille sisule võib iga kuulaja anda oma tähenduse. (Erik Rauk)

Jimena Cabrera Álvarez sündis 18. märtsil 2004 Hispaanias, Vigos. Ta alustas oma muusikalist teekonda harrastusmuusikuna, lauldes lapsepõlves kooris. 8-aastaselt asus ta õppima klaverit Vigo Muusikakonservatooriumi, mille lõpetas 2022. aastal pianistidiplomiga. Seejärel jätkas ta kompositsiooni erialal bakalaureuseõpinguid Vigo Kõrgemas Muusikakonservatooriumis. Praegu õpib ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias Toivo Tulevi ja René Eespere juhendamisel.

„Spiritualis“ on jagatud kaheks osaks, mida tuleb esitada katkestusteta. Esimene osa („incorporeous“) püüab luua müstilist ja kõlavat atmosfääri – vaimset spirituaalsust, spirituaalsust psüühilises võtmes. Teatud rituaale jäljendades vahelduvad selles retsitatiivi meenutavad lõigud responsoorsetele osadele sarnanevate lõikudega. See tekitab ka

karakteri muutusi – hüpnootiseeriv ja mõneti mõistatuslik retsitatiiv vaheldub lüürilise ja taevalikuma responsoorse väljendusega.

Teine osa („corporeous“) on minimalistlikuma ülesehitusega. Selles kasutatakse vaid kuut nooti (F, G, A, C, B $\flat$ ja E), mis arenevad staatilisest algusest, omandades kergust ja tihedust, kuni lõpuks joonistub välja meloodia, millele kogu osa tugineb. Seda meloodiat võib kuulda Vabaduse väljaku Jaani kirikus. Somaatiline spirituaalsus. (Jimena Cabrera Álvarez)

Brenda Pärtel (2000) on helilooja, koorijuht ja kromaatilise kandle mängija, kes on pälvinud tunnustust nii kandle- kui ka koorimuusika loomise eest. Ta alustas oma haridusteed Tallinna 21. Kooli muusikaklassis, õppides samaaegset kromaatilist kannelt Tallinna Muusikakoolis. Hiljem jätkas ta õpinguid Georg Otša nimelises Tallinna Muusikakoolis, kus ta omandas koorijuhtimise diplomi hõbemärgiga. Alates 2023. aastast jätkab ta õpinguid Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias heliloomingu erialal Tõnu Kõrvitsa ja René Eespere juhendamisel.

Pärtel on saavutanud mitmeid muusikaauhindu, sealhulgas „LHV noor helilooja 2023“ peapreemia teosega „Nähtamatu vesi“. 2024. aastal pälvis Pärteli juhatatav Kadrina Segakoor hõbediplomi Interkulturi korraldatud Austria 15. rahvusvahelisel koorikonkursil. Lisaks on tema loomingut avaldatud mitmes kogumikus ja ta on loonud teoseid eri ansamblikoosseisudele.

„Koidupuna“ on teos, mis maalib enda helidega pildi hommikuvalguse esimestest õrnadest kiirtest, mis murravad läbi ööhämaruse. Teos on justkui esimene tuuleiil, mis äratab looduse ning peegeldab taeva järkjärgulist värvimuutust tumedast sinisest roosaka ja kuldse helenduseni. (Brenda Pärtel)

Toomas Vavilov on lõpetanud klarneti erialal Tallinna Muusikakeskkooli Ülo Üksiku õpilasena (1988) ning Eesti Muusikaakadeemia Hannes Altrovi klarnetiklassis (1992). Samas koolis on ta Jüri Alperteni juhendamisel õppinud ka orkestridirigeerimist. Dirigendina on Vavilov end täiendanud Jonas Aleksa ja Roman Matsovi juures, klarnetistina osalenud Karl Leisteri ja Ivan Mozgovenko meistriklässides. 1990. aastal võitis Vavilov Eesti puhkpillimängijate konkursi ning taaselustas 2008. aastal sama konkursi traditsiooni.

Aastatel 1988–2010 töötas Toomas Vavilov klarnetistina Eesti Riiklikus Sümfooniaorkestris, olles 2004–2006 ühtlasi ERSO teine dirigent. Aastatel 2006–2007 oli ta Vanemuise teatri muusikajuht ja peadirigent. Vavilov on juhatanud Eesti orkestreid ning töötanud Eesti Filharmoonia Kammerkoori ja Läti Raadio kooriga. Klarnetistina on Vavilov andnud kontserte Eestis, Soomes, Rootsis, Lätis, Saksamaal, Belgias, Austraalias ja mujal. Samuti on ta aastaid juhendanud puhkpilliõpilaste suvekursusi Elvas ja Põltsamaal ning kuulunud erinevate konkursside žüriidesse. Talle on kirjutatud klarnetiteoseid mitmed eesti heliloojad, nende seas Urmas Sisask, Eino Tamberg, Ester Mägi, René Eespere ja Raimo Kangro. Samuti on Vavilov salvestanud helitöid Eesti Raadiole ning mitmele CD-le, sh Raimo Kangro, Ester Mägi ja Eino Tambergi autoriplaadile. 2001. aastal pälvis Vavilov Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapreemia ning 2005. aastal interpreedi aastastipendiumi. Vavilov on EMTA klarnetiprofessor ning üks EMTA sümfooniaorkestri dirigente.

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia sinfonieta on projektipõhine kammerorkester, mille koosseis varieerub vastavalt repertuaarile. Pillimängijate tuumiku moodustavad valdavalt EMTA vilistlased, kuid võimalusel on orkestritöösse kaasatud ka silmapaistvamad üliõpilased. Sinfonieta osaleb dirigeerimise eriala üliõpilaste koolitamisel, pakkudes tulevastele dirigentidele praktikavõimalust orkestrijuhatamisel. Samuti osaleb sinfonieta kompositsiooni eriala tudengite uudisloomingu ettekannetel ning muus EMTA kontserttegevuses, sageli koos EMTA koori ja koorijuhtidega ning on kaastegev ka dirigeerimiseksamitel.

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia sinfonietta:

Viul

Danae Taamal, Kadi Vilu

Viola

Rain Vilu

Tšello

Joosep Kõrvits

Kontrabass

Janel Altroff

Flööt

Mari-Liis Vind

Oboe

Aleksander Hännikäinen

Klarnet

Edmunds Altmanis

Fagott

Kristjan Kungla

Metsasarv

Nikita Matsuk

Trompet

Mart Kivi

Tromboon

Andres Kontus

Klaver

Sven-Sander Šestakov

Löökpillid

Tiit Joamets, Maarja Nuut

OOTAME KUULAMA

P 04.05 kell 17.00 / EMTA suur saal / tasuta

EMTA sümfooniaorkester

Solist Annabel Soode (sopran)

Dirigent Arvo Volmer

Kavas Tubin, Wagner, Beethoven

EESTI MUUSIKA PÄEVAD

EESTI MUUSIKA-
JA TEATRIAKADEEMIA

105

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia kontserdi- ja etenduskeskus

eamt.ee

emtasalid.ee

facebook.com/muusikaakadeemia

instagram.com/emta_ee

Palume lülitada mobiiltelefon hääletule režiimile.
Kontserdi salvestamine ja pildistamine ilma korraldaja loata
ei ole lubatud.

